

som Genstand for sin Forfølgelse, og Turen gik videre over Raadhuspladsen, gennem Vesterbrogade og ind i Frederiksberg Alle. Først helt ude i den mørke Del af Alleen stoppede den forreste Vogn, og samtidig standsede han i Følge Ordre i nogen Afstand derfra. Jytte steg hurtigt ud. Hun var bleg og rystede over hele Kroppen. Men da hun i Stedet for Karsten saa en hel Familie myldre ud af Vognen derhenne, Mand og Kone og tre-fire Børn, vendte hun sig opbragt mod Styrelsen, der imidlertid frækt forsikrede, at det var den samme Vogn, hun havde givet ham Anvisning paa at følge.

Jytte blev nu som besat af Vildskab og vilde ikke give tabt. For at komme paa Spor efter den Frøken Sølling, som hun mistænkte, havde hun for nogen Tid siden set efter i Vejviseren og her fundet flere Lærerinder af det Navn. En af dem boede paa Gammel Kongevej. Hun huskede endnu Nummeret og bestemte sig til at køre derhen.

Hun fandt paa tredje Sal en Dør, der var overfyldt med Visitkort, deriblandt ogsaa et med Navnet Herdis Sølling. Hun forstod, at det maatte være et Pensionat, og ringede ikke paa. Dersom Karsten havde Stævnemøde med en Dame, kunde det i hvert Fald ikke være her. Men maaske var denne heller ikke den rigtige. Et Sted i Vendersgade boede en anden Frk. Sølling. Hun var ikke sikker paa at vide Husnummeret; men hun kunde jo paa Vejen derhen standse udenfor et Konditori og faa fat i Vejviseren.

Da hun igen sad i Vognen, kom hun dog til Besindelse